

Komandi partur

Í komandi viku verður enn ein partur um sponsku sjúku.

Knút er uttast högrumegin saman við ovasta stjóranum "Hr. Møller", næstuttast vinstrumegin

sendi Knút teimum úr Hong Kong eitt skáp sum gávu. Tað er framvegis í ættini.

Fia hevur seinni greitt frá í Siðsøguni, at hetta var eitt skakandi upplivisi. Eingin visti tá nakað, men tey høvdu hoyrt flogfarið uppi yvir.

Benadikt var við at bera eina íslenska flogternu heim til bygdina. Hon hevði brotið ryggin. Fólk komu inn í hvørt hús í bygdini, eisini inn hjá teimum.

Lætti heima

Heima var tað sjálvsagt ein lætti, at Knút var sloppin við lívinum. Tey hjá Knúti vóru millum tey fyrstu, sum fingi boðini, meðan onnur framvegis vóru í óvissu um, hvat ið var hent teirra kæru. So tað var ein rættulig ringing til teirra frá øðrum avvarðandi, sum vildi frætta, um tey hjá Knút vistu nakað um hini ferðafólkini. Men tey kundu einki siga.

Aftaná hevði Knút eina sera stóra um-organ fyri teimum, sum ikki vóru sloppin so væl frá vanlukkuni sum hann sjálvur. Og hetta skapti vinaløg, sum vardu til gravarbakkan. Eitt av teimum var umrøddu Oluffa.

Tá ið verjuskipið kom á Havnina við ferðafólkunum av flogfarinum, var ein hópur av fólk og tók ímóti, millum hesi vóru eisini tey hjá Knúti. Tað vóru so nógv fólk, at tey fingi ikki eygað á Knút. Familjan fór tí út á Landssjúkrahúsið, og tá lá Knút og biðaði at koma til röntgenkanning. Í tí Knút fekk eyga á tey, vendi hann sær til Hedvig og segði: "Minnist tú tað, eg fortaldi tær?"

Knút varð innlagdur í ein mánað. Hann lá á stovu saman við Dánjal Jacob Bær-entsen. Hann var einsamallur djóralækni í Føroyum, so hann mátti røkja sítt arbeiði frá sjúkrahúsini.

Knút var sjúkrameldaður í átta mánaðir. Hann fór tá aftur at sigla. Tá var hann boðin inn á skrivstovuna hjá Hr. Møller, stjóranum, til eitt longri prát, eisini um tað, sum var hent honum.

Knút var ein merkismaður

Knút var sonur Hedvig og Johannes Juul Olsen, ættaður úr Nólsoy, og hann vaks upp úti á Reyni.

Mamma Knút, Hedvig, var dóttir gamla Knút skómakaran og Isalinu, sum var systir Djóna í Geil og Elspu Sloan, kona gamla Soan. Hetta gjørdi okkum báðar til skyldmenn, og tá Knút var sera familjukærur, kendu vit okkum sum næstringar. Knút átti eina systir, Súsanna. Tað var eisini dagar eitt sera innligt samband millum systkini bæði.

Byrjaði sum fiskimaður

Tað var ikki so vanligt fyri havnardreingir at fara til skips, tá farið var úr skúlanum. Men Knút hevði sjóhug, og tá var besti møguleikin at sleppa sær við eini slupp á snørisveiðu. Knút fór sum heilt ungur við "Gudrun Zoegu", har Des Egholm, systkina-barn mammu hansara, var skipari.

Seinni sigldi Knút við "Streymoynni", og aftur í 1948 fór hann við nýggja trolaranum "Nólsoyar Páll", sum tá var eitt av okkara flaggskipum.

Knút var eisini á sildaveiðu í 1948 við "Silver Spray". Teir trolaðu eftir sild, fyrst undir Føroyum, síðan undir Íslandi og í Norðsjónum. Men teir vóru eitt tað fyrsta skipið yvirhøvur á sildaveiðu við gørnum norðanfyr, og var hetta byrjanin til eitt týðningarmikið skeið í okkara fiskiveiðusøgu.

Teir høvdu 45 gørn og høvdu bara átta setur hendan túrin. Veiðan var 60 tons, sum hevði verið nógv, um hon varð saltað í tunnur, sum seinni varð gjørt. Men sildin var avreidd til bræðingar í Kollafirði fyri 15 oy/kg, og hetta var ikki lönandi.

Gjørdist yvirmaður hjá Mærsk

Knút hevði nú sett sær fyri at halda fram á sjónum, men hann vildi víðari út enn at sigla við fiskiskipum. Hann fór tískil á stýrimansskúla í Havn, og seinni fekk hann prógv sum skipsførari á Fanø.

Stórt sæð alla restina av sínum arbeiðslívi arbeiðdi hann hjá A. P. Møller. Eigil hjá Pól á Borð greiddi frá, at Knút var stýrimaður á fyrsta skipinum í reiðarinum, sum fór at nýta plattar. Hetta ljóðar kanska ikki av so nógvum í dag, men var eitt stórt framstig tá. Í staðin fyri at handfara hvørt kolli, bæði við lasting og lossing, skuldu tey nú bert eina ferð leggja á ein platt, og so

kundi vøran flytast í heilum líki aftur og fram á trukkum. Hetta var sera arbeiðssparandi.

Hetta var møguliga við til at leggja lunnar undir hansara framtíðar arbeiði í San Francisco, har hann var ein av arkitektunum við byggingini av kontainarahavnunum hjá Mærsk vestantil í USA.

Knút gjørdist eisini skipari í reiðarinum og fyrsta skip, hann var skipari á, var "Anna Mærsk".

Mærsk: Knud har været os en god mand

Í 1972 gjørdist Knút portcaptain hjá A. P. Møller í USA í San Fransisco/Oakland, sum var ein av teimum stóru havnunum hjá reiðarinum. Knút hevði ábyrgdina av avgreiðsluni av teimum skipum, sum komu higar, og tey vóru ikki so fá. Knút var tískil ein av varastjórunum hjá Mærsk í USA. Her arbeiðdi Knút í 19 ár, til hann gjørdist pensjónistur.

Knút var ein framúr álitismaður, og hetta varð eisini virðismett av Mærsk Mc Kinney Møller sjálvum. Eg hitti harra Møller eina ferð, hann var í Føroyum. Tá mátti eg nýta høvi til at fortelja, at eg var í ætt við Knút. "Ja, han har været os en god mand",

Knút kom inn til Benadikt og Fiu Davidsen í Mykinesi

svaraði gamli, sum annars ikki plagdi at taka munnin ov fullan.

At Knút var familjukærur fekk eg eisini at sanna, tá eg í 1976 vitjaði tey eina viku í California. Tey bæði vóru so serstakliga blíð, og eg fekk eina uppliving fyri lívið.

Beinasamur sum fáur

Knút var annars so serstakliga beinasamur. Hann himpraðist ikki við at gera alt tað, sum stóð í hansara makt at hjálpa øðrum.

Eitt dømi var Dagbjartur Johansen, sum var giftur við Elmu, dóttir Petur Háberh, systkinabarn Knút. Tá ið Dagbjart gjørdist álvarsliga sjúkur í 1995 umborð á skipi og mátti leggja á sjúkrahús í USA, var ikki mark fyri, hvussu Knút og eisini sonur hansara, Johannes Juul, vóru honum til hjálpar. Teir vóru um hann hvønn dag á sjúkrahúsinum bæði við vitjan, og tá ið tað ikki lá fyri, í telefonini. Og tá ið Dagbjart og Elma fóru heim úr USA syrgdi Knút fyri, at tey komu at ferðast á 1. klassa.

Knút var eitt stak gott umboð fyri Føroyar í útlandum. Hann hevði sínar føstu meiningar, og sum prestur segði við jarðarferðina: "Hann kundi altíð siga sína meining um USA í Føroyum og um Føroyar í USA". Hann var sera áhugaður í politiskum viðurskiftum, og hevði eisini sínar greiður meiningar á tí økinum.

Náddu at enda sínar dagar í Føroyum

Knút giftist við Mary Davidsen, sum var ættað av Toftum. Tey høvdu gullbrúðleyp í 2002. Tey bæði riggaðu serstakliga væl saman, og Mary var Knúti ein framúr stuðul. Hon var eisini eins og Knút sera fyrikomandi og blíð.

Aftaná at vera farin frá, fluttu Mary og Knút til Seattle økið norðast á vesturstrondini á USA. Her livdi Knút sum ein føroyingur. Hann hevði bát og róði út.

Men tey vildu aftur til Føroya, og tey høvdu vónað at kunna hava nøkur góð ár í Føroyum aftaná, at Knút var komin nakað til árs. Men Knút fekk Alzheimer-sjúkuna, og tað gekk skjótt afturá. Knút bleiv 74 ár og Mary doyði nøkur ár seinni.

Teirra søgu er eisini ein partur av søguni um minniligu flogvanlukkuna. Tí eiga vit eisini at minnast tey.

Lonin vinstrumegin á myndini eru hjá Fiu og Benadikt, har Knút fór innar, tá ið hann kom til bygdina